'—उपदाहे' इति मैत्रेयः। न्यासेऽपि (3-1-138 सूत्रे)।
लेपकः-पिका, लेपकः-पिका, लिलिप्सकः-प्सिका, लेलिपकः-पिका;
लेप्ता-त्री, लेपयिता-त्री, लिलिप्सिता-त्री, लेलिपिता-त्री;
[1]लिम्पन्-न्ती-ती, लेपयन्-न्ती, लिलिप्सन्-न्ती; —
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिकदिशतिवत् (841) बोध्यानि।
लिम्पः[2], निलिम्पाः[3] [देवाः], [4]प्रलिपः, लिपिः[5]-लिबिः
इमानि रूपाण्यधिकानीति विशेषः।

(1489) "लिश अल्पीभावे" (IV-दिवादिः-1179. अक.अनि. आत्म.)
'लिश्यते लिशतीत्येवमल्पीभावे गतौ क्रमात्॥' (श्लो. 165) इति देवः।
लेशकः-शिका, लेशकः-शिका, लिलिक्षकः-क्षिका, लेलिशकः-शिका;
लेष्टा-ष्ट्री, लेशयिता-त्री, लिलिक्षिता-त्री, लेलिशिता-त्री;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिकदिशतिवत् (841) बोध्यानि। क्विपि-लिट्-लिड्-लिशौ-लिशः; शानचि-लिश्यमानः[A] इति च विशेषः। लिक्षा, अलिक्षम्=क्षुद्रजन्तुविशेषः।

---

1. विकरणप्रत्यये शप्रत्यये परतः, 'शे मुचादीनाम्' (7-1-59) इति नुमागमे रूपमेवम्।
2. अनुपसर्गे लिपेः, 'अनुपसर्गात्—' (3-1-138) इति शप्रत्यये 'शे मुचादीनाम्' (7-1-59) इति नुमि रूपमेवम्। लिम्पतीति-लिम्पः।
3. नौ उपपदे धातोः 'नौ लिम्पेरिति वक्तव्यम्' (वा. 3-1-138) इति शप्रत्यये रूपमेवं भवति। निलिम्पा नाम देवाः।
4. उपसर्गे उपपदे इगुपधलक्षणकप्रत्यय एव।
5. 'इगुपधात् किच्च' [द. उ. 1-48] इति इन्प्रत्ययः। 'दिवाविभा—' (3-2-21) इत्यत्र 'लिपिः लिबि—' इति निर्देशात् अस्यैव पाक्षिको बकारः पकारस्य, तेन लिबिः, इत्यपि साधुरिति धातुवृत्तिः।

A. '.....शेषं व्यसृज्यत पटौघमलिश्यमानम्॥' धा. का. 2-62.